

Короткі вірші

Микола Вінграновський

Я сьогодні не прийду додому —
Де я?
Я сьогодні в Київ не приїду —
Де я?
Я сьогодні не дивлюсь на тебе —
Де я?
Я сьогодні — вчора й позавчора —
Де я?

1981

* * *

Цю грозу не забуду ніколи:
З ріг корови стікає в краплинах сонце.
Босий батько заганняє качок у комору.

1964

* * *

Тут, перед хатою, де я колись ходив,
Зацвів для матері
Осінній пізній сонях.

1964

* * *

На могилі стояло сонце —
Тіні...
Жабенятко у світ дивилось
Тихо.
Зозулення собі слів шукало
Тонко.
Біля трав у степу звучала
Тронка...

1954

* * *

Ніколи б не подумав, що ця хмара
Подібна буде профілем своїм
До першого мого кохання.

1964

* * *

Ми з нею проснулися з голубами.
Пляшка води, що не випили ввечері ми,
Замерзла вночі на балконі.

1964

* * *

Крізь час, і простір, і крізь дерева, освітлені ніччю,
Летить на мене доля моєї Вітчизни і людства.
І сиза чайка б'ється наді мною...

1964

* * *

І та весна, і ця весна,
Як срібна посмішка весла.

1975

* * *

Згорають очі слів, згорають слів повіки.
Та є слова, що рвуть байдужий рот.
Це наше слово. Жить йому повіки.
Народ всевічний. Слово — наш народ.

1964

* * *

За селом на вечірній дорозі
У промінні осіннього сонця
Я зустрів своїх батька-матір.

1964

* * *

Поблимало впівщастя — й будь здоров!
Пісочок хитрий: наче він з невчора...
Посушу сірники в твоїм волоссі.

1975

* * *

У хаті холодно. Твоїх духів лиш запах.
Серед подвір'я на сухій акації
Одружується шпак.

1975

* * *

Червоний светр, білий сміх я обійняв за плечі.
Лимонний вітер задмухав понаддніпровий вечір...
Так це було спочатку: ніч і зойки сойки в плавнях...
Темнавний вітер, темні губи й темні трави травня.

1963

* * *

Ти звідки йдеш? Ти мова, чи ти хто?
На жовтий лист
Ще трішечки безлистя...

1975

* * *

Погасло на ніч світло, лиш Десна
Вустами темними
Свій берег п'є і хоче.

1975

* * *

Поснув сірий лід горою сніг.
Ще б трохи мені, пам'яті: з грозою
Біжить руда вечірня череда.

1975

* * *

По хвилях бачу, доле — до тогО!
Ожина дивиться. У зуби аж заходять...
Хто ж, як не я, ще грається з собою...

1975

* * *

Павлові Загребельному

Прилетіли коні — ударили в скроні.
Прилетіли в серпні — ударили в серце.
Ударили в долю, захмеліли з болю,
Захмеліли з болю, наїржались вволю.

Отакі-то коні — сльози на долоні.

1964

* * *

На вухо літу коник сюркотить:
Небесні в тебе очі, схаменися!

1975

* * *

Між очеретом зорі під Десною.
Я обнімаю слово. Відлітає
До тисячі іще маленька тиш.

1975

* * *

До Золотих воріт ти ходиш. Не ходи —
Там з неба дощ. В горосі твоє плаття.

1975

* * *

Над чорнобривцями в саду
Останнє яблуко висить.
Останній лист упав на чорнобривці вчора.

1964

* * *

Під рябими кущами вухатими,
Де стерня босі ноги коле, —
Зайці котять передніми лапами
По городах капусту в поле.

1964

* * *

Прилетіли гуси, сіли у воротях,
Оті білі гуси в червоних чоботях,
В червоних чоботях, в хустинках рябеньких,
Загелгали гуси, що я ще маленький...